

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

לפני כבוד השופט נמרוד פלקס

המעוררת
ועדת האתיקה הארצית של לשכת עורכי הדין בישראל
ע"י ב"כ עוה"ד ערן זהר

נגד

המשיב
עוה"ד נהוראי אייזנקוט

פסק דין

1. ערעור כנגד פסק דינו של בית הדין המשמעתי הארצי של לשכת עורכי הדין בבד"א 9/26 מיום 10.6.2026 (להלן - "**בית הדין הארצי**"), אשר דחה את ערעור המערערת על פסק דינו של בית הדין המשמעתי המחוזי בחיפה בב"פ 51/24 מיום 12.11.2025 (להלן - "**בית הדין המחוזי**"). המשיב זוכה בבית הדין המחוזי מעבירות משמעת שעניינן התנהגות שאינה הולמת את מקצוע עריכת הדין לפי סעיף 61(3) **בחוק לשכת עורכי הדין**, התשכ"א - 1961 (להלן - "**חוק לשכת עורכי הדין**") ופגיעה בכבוד המקצוע לפי סעיף 53 בחוק לשכת עורכי הדין, בכל הנוגע לפרסומים שהעלה ברשת החברתית "פייסבוק". מנגד, המשיב הורשע בעבירה של התנהגות שאינה הולמת בגין אי מתן תשובה לפניית המערערת, ובגזר הדין מיום 29.1.2026 הושתו עליו עונש אזהרה והוצאות בסך 2,000 ₪ לטובת המערערת.
2. בקובלנה המשמעטית שהוגשה נגד המשיב נטען כי פרסם ברשת החברתית "פייסבוק", בכמה מועדים שונים, פרסומים בהם התבטא באופן בוטה בחומרתו, בצורה בלתי הולמת ומבזה. בין היתר, התבטאויותיו כללו אמירות קשות וקיצוניות, כגון השוואת צמרת צה"ל ובג"ץ ל"גילוי עריות בתוך המשפחה ושיבוט שיוצרים פגמים גנטיים", קריאה לרדוף ולתלות את אהוד ברק בגין מעשי בגידה וחתרנות, ואמירות נוספות כנגד ערביי ישראל ותושבי העוטף. עוד הואשם המשיב כי לא השיב לפניית המערערת בדרישה להעביר את התייחסותו לדברים במסגרת הבירור שנערך בפניה.
3. בית הדין המחוזי ביסס את זיכוי המשיב מאישומי הפרסומים על כך שהפוסטים פורסמו בחשבונו הפרטי והסגור של המשיב, תחת שם כינוי שאינו מזהה אותו כעורך דין, ולכן חוסים תחת הגנת הפרטיות המעוגנת **בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו** ו - **בחוק הגנת הפרטיות**, התשמ"א - 1981 (להלן - "**חוק הגנת הפרטיות**"). נקבע כי העתקת הפרסומים

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

- 1 והנחתם באופן אנונימי על שולחנה של המערערת מהווה פגיעה בפרטיות המשיב, וכי
2 משקלה המצטבר של הגנת הפרטיות וזכות יסוד לחופש הביטוי גובר על ערך כבוד המקצוע.
3 בית הדין המחוזי אף נדרש, ודחה, את טענת המשיב לאכיפה בירנית, תוך שהעיר כי
4 בנסיבות העניין היה מקום שהמערערת תענה לבקשת המשיב לספק מידע הנוגע לטענתו זו.
5 באשר לסוגיית אי מתן התשובה, הורשע המשיב לאחר שהוכח כי הפנייה נשלחה אליו
6 בדואר רשום עם אישור מסירה.
7
- 8 4. בית הדין הארצי דחה את ערעור המערערת פה אחד והותיר את הזיכוי על כנו, אך עשה
9 זאת תוך שינוי קל בנימוקים וקבע כי יישום פסיקת בית המשפט העליון בעל"ע 1734/00
10 **הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין נ' עו"ד יורם שפטל** (1.1.2002) (להלן - "**הלכת**
11 **שפטל**") מוביל כשלעצמו לזיכוי המשיב. נקבע כי הפרסומים מהווים ביטוי פוליטי המצוי
12 בליבת חופש הביטוי וכי הם נעשו במרחק רב מההקשר המקצועי של המשיב, ללא זיהויו
13 כעורך דין ובחשבון פרטי שאינו פתוח לציבור. עם זאת, בית הדין הארצי העיר כי לא היה
14 מקום לזכות את המשיב בנימוק של הגנת הפרטיות, שכן אין ציפייה לגיטימית לפרטיות
15 בחשבון ברשת חברתית שמחוברים אליו כ- 1,000 משתמשים, ואף לא היה מקום שבית
16 הדין המחוזי יעלה טענה זו מיוזמתו. בית הדין הארצי העיר, אגב אורחא, כי קיים קושי
17 בסירוב המשיבה להמציא את המידע אותו ביקש המשיב, בשים לב לטענתו בדבר אכיפה
18 בירנית.
19
- 20 5. המערערת טוענת כי שגו בתי הדין קמא בזיכוי המשיב וכי אין ולא היה מקום לזיכוי, שכן
21 משמעות זיכוי זה הינה התרת הרסן ושחרור חרצובות הלשון באופן המאפשר להתבטא
22 בצורה בוטה, חריפה וקיצונית ביותר. לשיטתה, לפי "**הלכת שפטל**" גם התבטאויות שנעשו
23 שלא בזיקה למקצוע עשויות להוות עבירת משמעת, והיה על המשיב להתבטא בדרך ארץ
24 ובצורה מרוסנת. בנוסף, המערערת מלינה כנגד קביעות בית הדין המחוזי בעניין הגנת
25 הפרטיות וטוענת כי מדובר בפרסומים ציבוריים מובהקים בחשבון המונה מעל 1,000
26 חברים, וכן מלינה על אמירות בתי הדין הארצי הפוגעות בחיסיון דינוי וועדות האתיקה
27 (באשר למידע שהתבקש נוכח הטענה בדבר אכיפה בירנית).
28
- 29 6. במהלך הדיון בעל פה הדגיש ב"כ המערערת כי מדובר בדברים חמורים ביותר, בוטים,
30 חריפים ועולים כדי הסתה, אשר אינם מנותקים מן המקצוע עד כדי פטור מוחלט
31 מאחריות. המערערת דרשה להחמיר בעונשו של המשיב בהתאמה לקביעות בית המשפט
32 בעניין "**שיפוני**" (עב"י (מחוזי י-ם) 51017-11-23), המתווה את מדרג הענישה הראוי
33 במקרים של התבטאויות חריגות ובוטות של עורכי דין. לטענתה, במקרה דנן מתחם אמצעי

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

המשמעת ההולם מחייב לפעול להשעייתו בפועל של המשיב לתקופה שלא תפחת משלושה חודשים ועד שנת השעיה בפועל.

7. המשיב טוען כי דין הערעור להידחות על הסף שכן מדובר בערעור בגלגול שלישי, המצריך מידת רצינות וריסון שיפוטי רב. המשיב הפנה לפסיקת בתי המשפט המשקפת את הדין הנוהג, לפיו ערכאות ערעור זו תמנע עד מאד להתערב בפסקי דין של הערכאות המשמעתיות. המשיב מדגיש כי הפרסומים נעשו במרחב האזרחי והפרטי-פוליטי, במעגל המרוחק ביותר וללא כל זיקה למקצוע עריכת הדין, תוך שימוש בכינוי משתמש שאינו מזהה אותו בשמו או כעורך דין. לשיטתו, הקובלנה נולדה מתוך תלונה אנונימית עלומה ומהווה מסע רדיפה מוסדי וניסיון להפעלת מנגנון השתקה וכפיית משטר מחשבות על חברי הלשכה בזירתם הפרטית.

8. במהלך הדיון בעל פה הבהיר המשיב כי הדברים נכתבו בתקופה סוערת וקיצונית ביותר בזמן מלחמת "חרבות ברזל", על רקע אובדן משפחתי כבד שחוה ושכול לאומי. המשיב הוסיף כי הסיר את הפוסט ביוזמתו וכי מדובר באכיפה בררנית מובהקת, שכן המערערת גנזה תלונות חמורות בהרבה של עורכי דין שהתבטאו בפלטפורמות ציבוריות פתוחות תחת שמם המלא. לבסוף, המשיב מלין על "הזיגזג העונשי" הקיצוני של המערערת, אשר דרשה בבית הדין המחוזי עונש של נזיפה וחיוב בהוצאות בלבד, ולפתע שינתה עמדתה בערעור ועתרה לעונש דרקוני של השעיה בפועל.

דין

9. כפי שיובהר להלן דין הערעור להתקבל. זאת אף שעסקינן בערעור בגלגול שלישי על פסיקת בתי הדין המשמעתיים של לשכת עורכי הדין, המהווים גוף מקצועי אשר הופקד מכוח מומחיותו וסמכותו על יישום נורמות האתיקה של עורכי הדין. מטעם זה, נקבע בפסיקה כי הביקורת השיפוטית בעניינם תנהג במידה רבה של ריסון, ברם אין בכך כדי למנוע התערבות במקרים מתאימים כדי להתוות את גבולות המותר והאסור, ההולם ושאינו הולם, בהתנהגותו של עורך דין (על"ע 9/89 יובל נ' הוועד המחוזי, פ"ד מד(1) 705, 709 (1990); על"ע 6868/06 הוועד המחוזי נ' חיים (8.7.2007); בר"ש 3490/16 שקד נ' ועדת האתיקה (23.5.2016)). המקרה שבפנינו נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים התערבות, שכן הערכאות דלמטה - ובית הדין הארצי בפרט - שגו ביישום "הלכת שפטל", תוך קביעה אשר משמעותה המעשית היא שכל התבטאות פוליטית, או הנוגעת לענייני דינמא - אף אם יש בה משום הסתה או עידוד למעשי אלימות - לא תהווה עבירת משמעת. לא זו אף זו, שפסיקת בתי הדין דלמטה אינה עולה בקנה אחד עם פסיקות אחרות של

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

ערכאות משמעתיות, אף הן מהעת האחרונה, בהן דווקא הורשעו עורכי דין בעבירות משמעת בגין אמירות פוליטיות, או בענייני דיומא, ובכללן אמירות שיש בהן משום הסתה או עידוד מעשי אלימות. אבאר להלן.

10. בקובלנה המשמעתית שהוגשה כנגד המשיב נכתב כדלקמן:

"העובדות:

1. הנקבל הינו עו"ד חבר מחוז חיפה של לשכת עורכי הדין.
2. הנקבל פרסם ברשת החברתית "פייסבוק", בכמה מועדים שונים אשר אינם ידועים לקובלת במדויק, פרסומים בהם התבטא באופן בוטה בחומרתו, בצורה בלתי הולמת ומבזה כדלקמן:
  - א. "צמרת צהל ובגצ אותה הבעיה! גילוי אריות בתוך המשפחה ושיבוט שיוצרים פגמים גנטיים וסטגנציה."
  - ב. "השנאה בשמאל הבוגד רק גואה. הדם שרוצה אהוד ברק בינינו הוא כנראה בלתי נמנע..."
  - ג. בתגובה לפרסום של העיתונאי רביב דרוקר מיום 23.10.2023 כתב הנקבל: "יימח שמם של הבוגדים בישראל!!!" וכן "ישוחררו בנות משפחה של חבר קומבינטור של ברק הבוגד ושתי מתעבות של ישראל ולא תינוקות!!!".
  - ד. בפוסט אליו צורפה תמונה ובה שמות חללי הטבח הנורא שאירע ביום 01.10.2023 כתב הנקבל את הדברים הבאים: "הבמות של עז-א דין אל קפלן הוסרו מהמרחב הציבורי..." וכן "לעולם לא נסלח! לא לנאצים ולא לעוזריהם, מהבית ומחוץ!!!".
  - ה. בפוסט אליו צורפה תמונה של אהוד ברק כתב הנקבל את הדברים הבאים: "בוגד בפעולה! גם עכשיו... צריך לרדוף אותו כמו את סינוואר."
  - ו. בפוסט נוסף אליו צורפה תמונה של אהוד ברק כתב הנקבל את הדברים הבאים: "את אהוד ברק צריך לתלות על מעשי הבגידה והחתרנות תחת מדינת ישראל שהוא טוה ומבצע (גם עכשיו) כבר שנים. אחרי שהביא לאסון הנוכחי!".
  - ז. "כל ערבי בוגד/ת בעל דרכון ישראלי שרואה עצמו פלסטיזי..... חייב לאבד את אזרחותו ואת הדרכון שאיתו הוא מטייל חופשי בעולם להנאתו בלי ויזות ואשרות..."
  - ח. "תושבי העוטף, שצינו ימי זיכרון במשותף לחללי צה"ל והחמאס נכחדו בדיוק בידי אלה שחיבקו $2 = 1 + 1$ ..."
  3. הקובלת פנתה אל הנקבל בדרישה שיעביר התייחסותו לדברים, אך הנקבל לא עשה כן.

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

4. ...".

11. כפי שצינו בתי הדין דלמטה, העובדות המפורטות בקובלנה אינם שנויות במחלוקת, אך יחד עם זאת טען המשיב, כי פרסם את הפרסומים המפורטים בקובלנה בחשבונו הפרטי ברשת החברתית "פייסבוק" חשבון אליו מחוברים, ורשאים לצפות במפורסם בו, כאלף משתמשים (בני משפחה, חברים ועורכי דין). המשיב הסביר, כי חשבונו זה אינו פתוח לעיון הציבור הרחב, אלא אך לאותם כאלף משתמשים. עוד נטען, כי חשבון זה אינו מזהה את המשיב כעורך דין, אלא הוא מוצג תחת כינוי ("נאו"). בתי הדין דלמטה דנו בעניין על סמך עובדות אלה, ואף בפני מי מהצדדים לא חלק על הדברים.

12. בית הדין הארצי ציין, ולכך מסכימים הצדדים שניהם, כי על הנורמה החלה במקרה דנן יש ללמוד משנקבע "בהלכת שפטל". באותה הלכה נקבע כי יש לערוך איזון בין חופש הביטוי לבין שמירת כבוד מקצוע עריכת הדין וטוהרו לפי מידת הקרבה או הריחוק של ההתבטאות מן המקצוע. כאשר ההתבטאות מצויה ב"גרעין הקשה", כגון הופעה בבית משפט, כתבי טענות, התבטאות כלפי בית המשפט או כלפי חבר למקצוע במסגרת הליך משפטי, מוטלת על עורך הדין חובה מוגברת של איפוק, נימוס ודרך ארץ. ככל שההתבטאות רחוקה יותר מן ההקשר המקצועי, גובר משקלו היחסי של חופש הביטוי והנטייה לראות בה עבירת משמעת נחלשת (הלכת שפטל בפסקה 29). ודוק, בהלכת שפטל לא נקבע, כי בכל מקרה בו עסקינן בהתבטאות, ובכלל זה התבטאות פוליטית הרחוקה מן ההקשר המקצועי, לא תראה אותה התבטאות משום עבירת משמעת. אף התבטאות שלא בהקשר המקצועי עשויה להיות עבירת משמעת, ויש לבחון כל מקרה על פי נסיבותיו הפרטניות. זאת כאמור, כאשר האיזון אותו יש לערוך הוא, כי ככל שמרוחקת ההתבטאות מליבת העיסוק המקצועי של עורך הדין כך יינתן משקל רב יותר לזכות לחופש ביטוי (בר"ש 2260/12 **ועדת האתיקה המחוזית של לשכת עורכי הדין נ' אליעד שרגא**, פסקה יח (15.8.2012)).

13. דברים אלה אינם מיוחדים אך לדין המשמעותי החל על עורכי דין. הכלל לפיו יש לערוך איזון תוך מתן משקל ראוי לזכות לחופש ביטוי, להבדיל ממתן משקל מוחלט לזכות לחופש ביטוי, שזור כחוט השני בפסיקת בתי המשפט הנוגעת לדין המשמעותי, הן של עורכי דין והן בתחומים אחרים. כך, חרף המשקל הנכבד שיש לתת לזכות לחופש ביטוי הרי, שמעשה או ביטוי המתפרשים כתמיכה באלימות עשויים להוביל להרשעה בעבירת משמעת (בג"ץ 7150/16 **המרכז הרפורמי לדת ומדינה נ' שרת המשפטים** (21.9.2020) - פסקה 2 בחו"ד השופט עמית, פסקה 70 בחו"ד השופט שטיין; בג"ץ 6706/14 **ח"כ חנין זועבי נ' ועדת האתיקה של הכנסת** (10.2.2015) - פסקה 15 בחו"ד השופט ג'ובראן, פסקה 27 - 28 בחו"ד הנשיאה נאור). מה הוא אפוא האיזון הראוי במקרה דנן?

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

- 1
- 2 14. בימים אלה הפכו הרשתות החברתיות ל - "כיכר העיר". כך אף עקרון חופש הביטוי זכה
- 3 בעידן הרשתות החברתיות לעדנה כשכל "צרכן תקשורת" מהעידן הקודם יכול לחלוק את
- 4 משנתו ואת עמדותיו בתפוצה רחבה. אכן אין צורך להכביר מילים בדבר ההגנה הניתנת
- 5 לזכות לחופש ביטוי, והכללים בעניין זה ידועים מימים ימימה (בג"ץ 399/85 **כהנא נ' הוועד**
- 6 **המנהל של רשות השידור**, פ"ד מא(3) 255, 279 (1987)) וחלים הם אם בעידנו הדיגיטאלי.
- 7 הגנה זו על חופש הביטוי כוחה יפה בעיקר בכל הקשור לביטויים פוליטיים ובמיוחד בכל
- 8 הקשור להבעת ביקורת כלפי גורמי השלטון. עם זאת, ההכרה בחשיבותה הרבה של הזכות
- 9 לחופש ביטוי אינה מאיינת את הצורך בהגנה מפני פגיעה בערכי יסוד אחרים כמו כבוד
- 10 האדם ופרטיותו ושלומו הציבורי, ואין בכוחן להתיר התבטאויות שיש בהן משום עידוד או
- 11 הסתה לאללימות (רע"פ 7669/15 **מחאג'נה נ' מדינת ישראל**, פסקה ל"ו (18.04.2016)).
- 12
- 13 15. כך אף נקבע בסעיף 2ד144 **בחוק העונשין**, תשל"ז - 1977, כי:
- 14
- 15 "המפרסם קריאה לעשיית מעשה אלימות, או דברי שבח, אהדה או עידוד
- 16 למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו (בסעיף זה – פרסום מסית), ועל פי
- 17 תוכנו של הפרסום המסית והנסיבות שבהן פורסם, יש אפשרות ממשית שיביא
- 18 לעשיית מעשה אלימות, דינו - מאסר חמש שנים".
- 19
- 20 16. הדין הנוהג הוא, כי עבירת פרסום הסתה לאללימות היא עבירה התנהגותית שלא דורשת
- 21 תוצאה של אלימות לשם התגבשותה. עם זאת, נדרש כי הפרסום יעמוד במבחן הסתברותי
- 22 של אפשרות ממשית שתוכנו של הפרסום יוביל לאללימות (רע"פ 67669-08-24 **יהודע סוכי**
- 23 **נ' מדינת ישראל**, פסקאות 21 - 22 (2.1.2025)). ודוק, לפי לשון החוק על הפרסום להיות
- 24 "פרסום מסית", היינו כזה שיביא למעשה אלימות, כאשר ישנן שתי חלופות לסיווגו של
- 25 הפרסום כ"פרסום המסית" לאללימות. האחת, קריאה מפורשת וישירה למעשה אלימות
- 26 והשנייה, ברף נמוך יותר של דברי שבח, אהדה או עידוד, תמיכה או הזדהות למעשה
- 27 אלימות בנוסף, בעבירה דנן יש לעמוד על כך שיתקיים קשר בין הפרסום המסית לתוצאה
- 28 בכוח, קרי - על ה"פרסום המסית" לעמוד במבחן הסתברותי של "אפשרות ממשית"
- 29 שהפרסום יגרום לנקיטת אלימות. מלשון החוק עולה כי שאלת התגבשות ה"אפשרות
- 30 הממשית" לביצוע מעשה אלימות בעקבות הפרסום תוכרע על-פי תוכנו של הפרסום המסית
- 31 ועל-פי הנסיבות שבהן הוא פורסם (רע"פ 2533/10 **מדינת ישראל נ' בן חורין**, פסקאות 6 -
- 32 7 (26.12.2011)). באשר ליסוד הנפשי הנדרש בעבירה זו, הרי שמדובר ביסוד נפשי של
- 33 מחשבה פלילית רגילה. בהינתן שמדובר בעבירה התנהגותית יש צורך להוכיח את היסוד
- 34 ההכרתי של הנאשם, קרי את מודעותו לטיב המעשה ולקיום הנסיבות. אין צורך להכביר

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

- 1 מילים בכדי להסביר, כי הפרסומים ברשת "הפייסבוק" מושא ההליך דנן באים בגדר
2 "פרסום" כנדרש לשם התגבשות יסודות העבירה הפלילית האמורה.
3
4 17. עת בוחנים את פרסומי המערער מושא הקובלנה יש להבחין בין שנים מהפרסומים הנוגעים
5 למר אהוד ברק (2(ה)-(ו) בקובלנה) לבין יתר הפרסומים. אף שגם יתר הפרסומים מעוררים
6 שאט נפש, הן באשר לתוכנם והן באשר לסגנונם, דומני, כי בשים לב "להלכת שפטל" אין
7 לראות בפרסומים אלה משום עבירת משמעת. אותם פרסומים מכילים קללות, דברי נאצה,
8 ושמחה על האסון שאונה לתושבי עוטף עזה. מובן שיש לגנות אף פרסומים אלה מכל וכל,
9 ובעיקר יש להצטער על כך שהמשיב מצא להתבטא באופן כה בוטה ופוגעני נוכח אסונם של
10 רבים, אך כאמור אין בהם משום עבירת משמעת. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לשני
11 הפרסומים בהם נכתב לגבי מר אהוד ברק, כי: ... צריך לרדוף אותו כמו את סינוואר" ו -
12 "את אהוד ברק צריך לתלות ...". פרסומים אלה מהווים בבירור קריאה לעשיית מעשה
13 אלימות, או דברי שבח, אהדה או עידוד למעשה אלימות, תמיכה בו או הזדהות עמו.
14
15 18. לכך יש להוסיף את שטענו הצדדים שניהם, כי פרסומי המשיב נעשו בתקופה מתוחה
16 וסוערת על רקע האסון הנורא שאירע בדרום הארץ ופרוץ מלחמת חרבות ברזל. אף נסיבות
17 אלה יש להביא בחשבון בשים לב למצוות המחוקק, לפיה לשם התגבשות יסודות העבירה
18 נדרשת אמת מידה של "אפשרות ממשית" שהפרסום יוביל למעשה אלימות. ניתוח תוכן
19 הפרסומים שהעלה המשיב והנסיבות שבהן הם הועלו מעלה כי הייתה קיימת אפשרות
20 ממשית ואף מעבר לכך כי פרסומיו יפלו על אוזן קשבת ויתורגמו על-ידי אחרים למעשי
21 אלימות בפועל. תוכן הפרסומים של המשיב מלמדים על כך שמדובר באלימות שנמצאת
22 ברף הגבוה. היקף הפרסום של המשיב נרחב, זאת בשים לב לכך שהיו כאלף "חברים"
23 בחשבון "הפייסבוק" שלו המשיב ובהינתן העובדה שהמשיב בחר לפרסם את פרסומיו
24 ברשת חברתית המהווה פלטפורמה הנגישה וחשופה לקהל רב (שהרי בידי כל אחד מאלף
25 "חבריו" לשתף או להעתיק את פרסומי המשיב). פרסום ברשתות חברתיות דוגמת
26 "פייסבוק" הוא בעל פוטנציאל להתפשט במהירות ובתפוצה נרחבת, ואין לדעת עד לאן יגיע
27 וכמה יזיק.
28
29 19. באשר ליסוד הנפשי של המשיב, סבורני כי מודעותו לטיב התנהגותו ולקיום הנסיבות
30 נלמדת לא רק מחזקת המודעות (ע"פ 510/22 אברהם טויטו נ' מדינת ישראל, פסקה 17
31 (27.12.2022)) שלא נסתרה, אלא גם מכך שאין כל מחלוקת כי המשיב הוא שפרסם,
32 בידעין, את הפרסומים מושא הקובלנה, ואף היה מודע לכך שלמצער כאלף "חבריו" ברשת
33 "פייסבוק" עשויים להיחשף אל אותם פרסומים.
34

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

20. לא נעלמה מעיני טענת המשיב, לפיה השתמש בכינוי להבדיל משמו או ציון עיסוקו המקצועי. אין בכך כדי לשנות את תוצאת הדברים. ראשית, חזקה על אותם כאלף "חברים" לרשת "הפייסבוק", או למצער חלקם, כי היה מודע גם מודע לזהות המשיב ולעיסוקו המקצועי, עת לטענת המשיב נדרש אישורו להצטרפות לאותו חוג "חברים" ברשת "הפייסבוק". שנית, אין בכך שעורך דין מבצע עבירת משמעת - אף שאינו מזדהה כעורך דין - כדי לפטרו מעולו של הדין המשמעת. יחד עם זאת אין לשלול מקרים בהם זיהוי או אי זיהוי כעורך דין עשוי להשליך על התגבשותה של עבירת המשמעת. לטעמי, עת עסקינן בהסתה לאלימות, אין מקום לפטור עורך דין מעולו של הדין המשמעת בשל הסתירותו אחר פרגוד זה או אחר.

21. לשם השלמת הדברים יאמר, כי בדיון הפרונטאלי שהתקיים בפני אפשרתי למשיב לטעון בשאלת היותו של פרסום מסית משום עבירת משמעת. לצערי המשיב לא טען דבר ענייני בסוגיה זו וייחד טענותיו לכך שלטעמו ננקטה כלפיו אכיפה בררנית, כי דבריו פורסמו בתקופה סוערת ומתוחה ושלא במסגרת עיסוקו כעורך דין. טענות להן ניתן וייתן מענה בפסק דין זה.

22. מהאמור עולה אפוא, כי יישום "הלכת שפטל" על המקרה דנן מוביל להרשעת המערער בעבירות המשמעת המיוחסות לו, וזאת בכל הנוגע לפרסומיו המשבחים, אוהדים, מעודדים, תומכים או מזדהים עם ביצוע מעשה אלימות במר אהוד ברק. כפי שיובהר להלן איני סבור שהוראות חוק הגנת הפרטיות או הטענה בדבר אכיפה בררנית מקימים למשיב הגנה מפני הרשעה משמעתית. אסביר להלן.

23. ער אני לקביעת בית הדין הארצי, לפיה לא היה מקום שבית הדין המחוזי יעורר מיוזמתו את סוגיית ההגנה הנטענת נוכח הוראות חוק הגנת הפרטיות. בית הדין המחוזי עצמו אף פירט, כי הצדדים שניהם לא טענו כלל בעניין זה, ואף בית הדין עצמו לא ביקש מהם להתייחס לסוגיה זו (סעיף 22 בהכרעת הדין). אף שלטעמי, במקרים מתאימים, רשאי בית הדין לשקול לפסוק בדין על סמך קונסטרוקציה משפטית שהצדדים לא העלו, אין בכך כדי ליתר את זכות הטיעון של הצדדים, שלא התאפשרה במקרה זה (רע"א 73497-06-25 **רשות הפיתוח נ' אחמד קסאס**, פסקה 22 (2.6.2026)).

24. לא זו אף זו, שהדין הנוהג הוא, כי פרסום דברי הסתה בחוג אנשים סגור אינו נהנה אוטומטית מהגנת הפרטיות. יש לבחון אם התקיים פרסום, אם תוכנו מסית ואם לפי תוכנו ונסיבותיו קיימת אפשרות ממשית לעשיית מעשה אלימות; עצם סגירות הקבוצה עשויה להיות שיקול רלוונטי, אך אינה הגנה מוחלטת. אופיו הסגור של החוג עשוי אמנם להפחית

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

את הסיכון שבדברי שבח לאלומות במקרים מסוימים, אך עשוי גם לחזקו, למשל כאשר מדובר בקבוצה בעלת מאפיינים, קשרים או אווירה העלולים להגדיל את הסיכוי שהפרסום יביא למעשה אלימות. כך אף נקבע, כי עבירת ההסתה לאלומות עשויה להתקיים גם כשהפרסום הופץ בקרב קבוצה מצומצמת, ובלבד שאין בין חבריה "קשר אישי משמעותי" (רע"פ 8670/19 דוד עובד נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (27.2.2020)). המשיב כלל אינו טוען לקיומו של קשר אישי משמעותי עם כל אותם אלף "חבריו" ברשת "הפייסבוק". מהאמור אף נלמד, כי אין דין פרסומי של המשיב דין כדון דברים הנאמרים, למשל, בחוג המשפחה המצומצם, אף אם גם בהם יש משום הסתה. במקרה אחרון מעין ככל הנראה תגבר ידה של הזכות לחופש ביטוי והזכות לפרטיות על פני העקרונות והאינטרסים האחרים.

25. לא מצאתי ממש אף בטענת המשיב לאכיפה בררנית, ככל שזו מכוונת לכך שהגנתו נפגעה. אכן אכיפה בררנית עשויה להקים הגנה מן הצדק, גם ללא הוכחת מניע פסול או כוונת זדון, אך נדרש להצביע על ליקוי מהותי ולבחון את עוצמתו ואת השלכתו על ההליך. במסגרת המבחן התלת-שלבי יש לבדוק אם קיום ההליך, חרף הפגם, פוגע פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגיונות. לכן, כאשר הגנת הנאשם לא נפגעה באופן ממשי - ובמקרה דין לא נפגעה כלל - עצם ההבדל באכיפה אינו מצדיק כשלעצמו זיכוי או ביטול קובלנה (רע"פ 1421/24 שלמה יפרח נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (11.4.2024); רע"פ 4070/18 יואב שניר נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (1.8.2018)).

26. לא זו אף זו - ובכך יש אף כדי להשלים את שנכתב בפתח פסק דין זה - מהראיות שהובאו בפני בית הדין הארצי, ספק האם יש ממש בטענה בדבר אכיפה בררנית. כך הפנה בית הדין הארצי (סעיף 15 בפסק הדין) לארבעה הליכים משמעותיים שנקטו במהלך השנתיים האחרונות, לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל, בגין פרסומים שפרסמו עורכי דין אשר יש בהם משום עידוד או אהדה למעשי אלימות. הדעת נותנת אפוא, כי ככל שאכן, כטענת המשיב, באי אלו מקרים דומים לא הוגשו קובלנות כנגד עורכי דין שפרסמו פרסומים מסיתים, הרי שעסקינן, אולי, באכיפה חלקית להבדיל מאכיפה בררנית (ע"פ 3517/11 שמשון נ' מדינת ישראל, פסקה 72 (6.3.2013)). ממילא, וכאמור הדבר כלל לא נטען, כי הגנת המשיב נפגעה כלל ועיקר.

27. נוכח האמור איני מוצא מקום לדון בנפקות הערות האגב של בתי הדין דלמטה, בכל הנוגע לחשיפת או אי חשיפת מידע או מסמכים שנועדו לבסס את טענת האכיפה הבררנית. יחד עם זאת אעיר, כי טענה זו של אכיפה בררנית - אף שבשים לב לכתוב בסעיף 15 בפסק דינו של בית הדין הארצי ספק אם יש בה ממש - שמורה למשיב לשלב הטיעונים בדבר אמצעי המשמעת.

בית המשפט המחוזי בירושלים

עב"י 78129-06-26 לשכת עורכי הדין בישראל נ' אייזנקוט

תיק חיצוני: בדא 9/26

- 1
2 28. אשר על כן הערעור מתקבל, באופן בו המשיב מורשע בזה בעבירות של התנהגות שאינה
3 הולמת את מקצוע עריכת הדין, עבירה לפי סעיף 61(3) בחוק לשכת עורכי הדין ופגיעה
4 בכבוד מקצוע עריכת הדין, עבירה לפי סעיף 53 בחוק לשכת עורכי הדין, בגין הפרסומים
5 המפורטים בסעיפים 2(ה)-(ו) בקובלנה.
6
7 29. בשים לב לכך שלצדדים לא נתנה ההזדמנות לטעון ולהביא ראיות לעניין אמצעי המשמעת
8 נוכח ההרשעה האמורה, מוחזר בזה הדיון אל בית הדין המחוזי, אשר יקבע סדרים לטעון
9 והגשת ראיות לעניין אמצעי המשמעת ויקבע את אמצעי המשמעת המתאימים בשים לב
10 להרשעה דלעיל.
11
12

13 ניתן היום, י"ג תשרי תשפ"ז, 24 ספטמבר 2026, בהעדר הצדדים.
14

נמרוד פלקס, שופט

15
16